

har her efter vedkommende Arbejdsgivers Udsagn virket til alle Parters fulde Tilfredshed. Det fordelte Udbytte har naturligvis varieret, men har rundt regnet udgjort ca. Halvdelen af Lønningerne.

Indenfor Raadet rejste der sig imidlertid vægtige Betæneligheder imod Gennemførelsen af obligatorisk Udbyttedeling indenfor koncessionerede Virksomheder. Man gjorde gældende, at en saadan Betingelse vilde indsnævre Kredsen af de Virksomheder, der vilde søge Koncession tillagt, og rimeligvis afholde netop de største og mest leveringsdygtige Firmaer fra at søge om Koncession. Endvidere hævdede man, at de koncessionerede Virksomheder for saa vidt var dem, man sidst skulde paalægge Udbyttedelingen, som de arbejder direkte i Samfundets Tjeneste, og i dettes Interesse skulde søge at levere den paagældende Vare til mindste Pris og med ringest muligt Overskud for Virksomheden. Hvis Aarsregnskabet udviste et betydeligt Overskud, burde Konsekvensen deraf være, at Prisen paa den leverede Vare skulde nedsættes, men dette vilde blive umuligt — eller i hvert Fald meget vanskeligt —, naar ogsaa Virksomhedens Arbejdere var interesserede i Overskudets Størrelse.

3. Adgang for Stat, Departementer og Kommuner til i Koncessionsbetingelserne at optage Udbyttedelingen.

Indenfor Raadet var der Tilbøjelighed til at give det Offentlige denne Adgang, naar det maatte findes nyttigt; derved vilde man ogsaa vinde visse praktiske Erfaringer, som kunde komme til Nytte indenfor de koncessionerede Virksomheders Omraade. Rapportøren henlede imidlertid i sin Rapport Opmærksomheden paa de Farer, som denne Betingelse vilde kunne medføre, og at Koncessionsbetingelserne i hvert Fald maatte indeholde bestemt angivne Regler for Udbyttedelingen (Størrelsen af Arbejdernes Andel i Regler for Udbytteandelenes Anvendelse m. m.).

4. Arbejdsraadets Forhandlinger.

Under Forhandlingerne i Raadet blev det fra Arbejderside stærkt hævdet, at naar Arbejderrepræsentanterne i det staaende Udvalg saa godt som enstemmigt havde udtalt sig imod at gøre Udbyttedelingen obligatorisk, skyldes dette, at man fandt, at de for Tiden foreliggende Erfaringer om Udbyttedeling ikke var tilstrækkeligt sikre. Men der maatte ikke af denne Afstemning drages Slutninger for Fremtiden.

Som Resultat af sine Forhandlinger vedtog Arbejdsraadet enstemmigt at *udtale Ønsket om, at Anvendelsen af Udbyttedelingen maatte blive forøget og opmuntret, og at Propagandaen derfor maatte blive forstærket indenfor alle Kredse.*